

Gud er far

Tekst: Terje Dahle
tedahle@gmail.com

*«Jesus levde ut fra en relasjon
der han til og med brøt
oppleste regler
som sabbatsbudet
dersom det var tjenlig for å vise
miskunn og nåde»*

Det å kjenne faren sin er grunnleggende for alle mennesker. Det lages masse tåredryppende TV program om folk som finner sin far etter mange års leting. Og beskrivelsen som kommer etterpå er at tomheten og spørsmålene ble erstattet med en grunnleggende tilfredshet og sammenheng i livet. At myndighetene i Norge ved lov åpner for å at barn skal bli født uten å kjenne sin far er en tragedie og et symptom på et samfunn uten forståelse av sanne verdier. Derfor er budskapet om far, en sann, rettferdig og god far, viktigere enn noen gang.

Jesus viser oss Gud som far

Som alle andre evige sannheter, har forståelsen av *far* sitt opphav i hvem Gud er. Gud er evig, hellig og god. En annen grunnleggende sannhet er at Jesus viser oss hvem Gud er (Joh.14,8-9). I Jesu liv var fellesskapet med Far helt avgjørende. Han levde for å åpenbare Far. Som liten gutt lagde han oppstandelse i familien sin fordi han ikke fulgte dem hjem fra en av reisene til Jerusalem. Da foreldrene fant ham i templet og bebreider ham for forsvinningsnummeret, svarer han dem med at det er en selvfølge for Jesus å være i sin Fars hus (Luk.2,49).

I Johannes evangeliet er budskapet til Jesus at han er sendt av Gud Far, han har et oppdrag fra Ham, og alt han gjør er en respons på det Gud som Far sier til Ham (Joh.5, 16-30 + 6,38). Dette var så provoserende for de skriftlærde at det var grunn god nok til å steine Jesus. For dem var Gud en streng autoritet som ga mennes-

kene regler å følge, og konsekvensen av å bryte dem var straff og ofte død. Jesus levde ut fra en relasjon der han til og med brøt oppleste regler som sabbatsbudet dersom det var tjenlig for å vise *miskunn* og *nåde*. Han sa at sabbaten ble til for menneskenes skyld og ikke omvendt (Mark.2,27). Dette rokket de lovlærdes tankegang.

For å foklare hvem Gud er fortalte Jesus lignelsen om sønnen som fikk arven fra far og ødslet den bort i fest og tull, og til slutt satt ruinert igjen uten noe framtid. Den eneste muligheten han så var å dra hjem til far uten noen forventninger. Jesus beskriver da faren som en som står og speider etter sønnen sin og som møter ham med jubel, fest og faren gjenreiser han som fullverdig sønn. Med denne historien forteller Jesus hvordan Gud er som Far. Han er som Jesus, full av nåde og sannhet (Joh.1,14).

Den hellige ånd gir oss å erfare Gud som Far

Da Jesus forberedte disiplene på at han skulle forlate dem, var budskapet at de skulle slippe å bli igjen som farløse, Den hellige ånd skulle komme (Joh.14, 18). Det var så bra at det til og med var det beste for dem, for nå kunne hver enkelt som tok imot Jesus erfare at Gud ble nær dem som en god Far (Joh. 16,7). I hele sin avskjedstale i Johannes evangelium kapittel 14 til 17 viser Jesus hvordan det nye livet med Gud som Far arter seg. De kan be til ham om alle ting, de skal få erfare glede og fred, de skal få elske hverandre og erfare en enhet med Gud og hverandre som er him-

Å kalle Gud for pappa er radikalt fordi han blir nær og familiær på en helt annen måte enn religionen framstiller ham.

melsk. Han viser dem et liv som er attraktivt og spennende midt i en verden som vil motarbeide dem og til og med forfølge dem.

Når de fra pinsedag er fylt av Den hellige ånd ser vi hvordan Gud er nær og gir kraft, motivasjon og tro hos hver enkelt. De er sterke og robuste og menigheten vokser midt i en vanskelig tid. Trusler og forfølgelse skremte dem ikke, fordi de var fylt av Den hellige ånd og hadde en sterkere drivkraft på innsiden enn presset fra omgivelsene (Joh.7,37-38).

Når Paulus underviser om Den hellige ånd i Romerbrevet, vektlegger han at det nye livet i Jesus Kristus er noe helt annet enn et religiøst liv der en følger ytre lover og regler. Vi er kvitt frykten og kan kalle Gud for Pappa (Rom.8, 15-17). Å kalle Gud for pappa er radikalt fordi han blir nær og familiær på en helt annen måte enn religionen framstiller ham. Men i en kristen forståelse er det å frykte Gud og elske Gud ikke motsetninger, men viktige deler i en forståelse av Gud som mektig og hellig, men samtidig nær og full av miskunnhet.

Konsekvenser av å kjenne Gud som Far

Sunn selvrespekt

Å kjenne Gud som Far gjør for det første noe radikalt med oss selv. Vårt liv blir ikke definert av omgivelser, venner og familie, men av Gud. Han har skapt oss, han har en plan med vårt liv, og han kaller oss barn uavhengig av våre gjerninger. Vår selvrespekt bygger på Jesu kjærlighet til oss som han viste på korset, og som vi kan få ta imot med takk og glede. Dette skaper en verdighet, trygghet og fred som ingen selvhjelpskurs kan gi.

Sunt forhold til andre mennesker

Som en konsekvens av dette, får vi et nytt forhold til folk rundt oss. Vi forstår at de er like mye elsket av Gud som oss, og at de har en verdi fra Gud og ikke fra prestasjoner og status. Det løser oss fra sammenligning og usunn konkurransementalitet. Vi slipper å måle oss opp mot hverandre og leve ut fra en menneskelig målestokk. Når vi kjenner Gud som far, har vi en identitet i hva vi er og

ikke i hva vi gjør. Det gjør oss ikke passiv og tilbakeholden. Nei, det gir oss masse energi til å leve fordi vi ikke bruker energien på interne dialoger og å sammenligne oss med andre. Tvert imot, vi ønsker folk velkommen i våre liv.

Dette skaper et mangfold av livsutfoldelse som gjenspeiler Guds storhet og makt. Han er den mest kreative kraft i universet, og folk som kjenner sin Gud som Far lever ut det de har med et overskudd og liv som smitter.

Robusthet i vanskeligheter

Livet byr på mange utfordringer, og som kristne måler vi ikke livet i hvor uproblematisk eller lettvtint vi har det. Vi tjener Gud, og møter de utfordringene det byr på. Og fordi vi kjenner Gud som Far, vet vi at det finnes en vei og at vi kommer gjennom vansker og prøvelser. Denne robustheten gjør at vi kan gå mot strømmen, stå oppreist når folk rundt oss sier oss imot. Vi blir heller ikke reaktive overfor folk som gjør livet surt for oss, men har en kilde i oss som styrer responsen vi gir. Da blir vi i stand til å skape forandring og lede an i Guds kjærlighets revolusjon.

Erfare Gud som far

Vi får Gud som far ved å bli født på ny. Vi tar i mot Jesus som Herre og lar oss døpe i vann og Den hellige ånd. Da blir vi etterfølgere og disipler av Jesus. Da blir vi Guds barn og blir erklært rettferdig for Gud (Ef.2,8-9). Som vi så i Romerbrevet 8 og som Galaterbrevet 4,4-7 viser oss så er et kjennetegn på Åndens fylde i oss en erfaring av Gud som Far, Pappa. Derfor trenger vi stadig å bli fylt av Ånden (Ef.5,18). Da blir de objektive sannhetene fra Gud til erfaringer for oss. Det innebærer tid med Gud i Bibelen og bønn, og det innebærer å be for og med hverandre om å bli stadig fylt med Den hellige ånd. Når vi ber og legger hånden på hverandre, formidler vi åndelige sannheter fra Gud. Det er Jesu kropp, menigheten, i funksjon (Ef.1,22). Et møte med menigheten blir et møte med Gud som Pappa.

*«Jesus levde ut
fra en relasjon der han
til og med brøt oppleste regler
som sabbatsbudet dersom
det var tjenlig for å vise
miskunn og nåde»*